

ΣΑΝ Η ΗΜΕΡΑ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΡΟΝΟΤΑ

338 π.Χ. Η Μάχη της Χαιρώνειας: Ο Φύλιππος Β' ο Μακεδών νικά τις ενωμένες δυνάμεις Αθηναίων και Θηβαίων και καθίσταται κυρίαρχος του τότε ελληνικού χώρου.

216 π.Χ. Η μάχη των Καννών: Ο στρατηγός των Καρχηδονίων, Αννίβας, συντρίβει τις ρωμαϊκές λεγεώνες. 50.000 Ρωμαίοι πέφτουν στο πεδίο της μάχης. «Hannibal ante portas» αναφωνούν οι Ρωμαίοι.

46 π.Χ. Ο Ιούλιος Καίσαρας νικά τον βασιλιά του Πόντου Φαρνάκη Γ' και αναφωνεί «Ηλθον, είδον, ενίκησα» για το εύκολο της επικράτησής του.

1769: Ο ισπανός λοχαγός Γκάσπαρ ντε Πόρτολα και ο φραγκισκανός μοναχός Χουάν Κρέσπι, καθ' οδόν προς το Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνιας, σταματούν σε μία τοποθεσία που τους αρέσει πολύ και της δίνουν την ονομασία Νουέστρα Σινιόρα Λα Ρέινα Ντε Λος Άνχελες ντε Πορτσιουνκούλα, που στα ισπανικά σημαίνει: η κυρία μας, η βασίλισσα των αγγέλων της Πορτσιουνκούλα (όπου

Πορτσιουνκούλα είναι μία μικρή εκκλησία στην Ιταλία). Το μέρος αυτό αναπτύχθηκε, γιγαντώθηκε και σήμερα αποτελεί την πόλη του Λος Άντζελες.

1913: Ο Χρήστος Κάκαλος, ο Φρεντερίκ Μπουασονά και ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί πατούν για πρώτη φορά στον Μύτικα, την ψηλότερη κορυφή του Ολύμπου (2.917 μ.).

1990: Το Ιράκ εισβάλει και καταλαμβάνει το Κουβέιτ. (Α' Πόλεμος του Κόλπου)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1799: Ευανθία Καΐρη, αδελφή του Θεόφιλου Καΐρη, λόγια των επαναστατικών χρόνων και πρόδρομος του φεμινιστικού κινήματος στη χώρα μας (Θαν. 8/8/1866)

1824: Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, ποιητής και πολιτικός. (Θαν. 24/7/1879)

1834: Φρεντερίκ Ογκίστ Μπερτολί, γάλλος γλύπτης, που σμέλευσε το Άγαλμα της Ελευθερίας. (Θαν. 4/10/1904)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1922: Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ, σκοτείζος εφευρέτης του τηλεφώνου. (Γεν. 3/3/1847)

1945: Πιέτρο Μασκάνι, ιταλός συνθέτης. (Cavalleria Rusticana) (Γεν. 7/12/1863)

1970: Γιάννης Ντεσσές, διάσημος ελληνοαιγύπτιος μάδιστρος της δεκαετίες '40, '50 και '60. Οι δημιουργίες του ήταν κυρίως πτυχωτές τουαλέτες, κατασκευασμένες από μουσελίνα και σιφόν, επιρρεασμένες από τα αρχαία ελληνικά και αιγυπτιακά ενδύματα. (Γεν. 6/8/1904)

Επιχείρηση «Μύτικας»

Στο διάβα των αιώνων πολλές από πειρες έγιναν για την κατάκτηση της ψηλότερης κορυφής του Ολύμπου, του Μύτικα (2.918 μ.), αλλά μόλις το 1913 ευδώθηκαν. Ήσως να έπαιξε αποτρεπτικό ρόλο η παρουσία και η δράση πολλών και γνωστών λίσταρχων (Γιαγκούλας, Μπαμπάνης, Λιόλιος) στο «Βουνό των Θεών». Πάντως, μέχρι τον Οκτώβριο του 1912, το μεγαλύτερο μέρος του βουνού και η κορυφή Μύτικας ανήκαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η ιστορία αναφέρει τον Άγιο Διονύσιο ως τον πρώτο σύγχρονο εξερευνητή και οδοιπόρο του Ολύμπου στις αρχές του 16ου αιώνα. Τον τίτλο διεκδικεί και ο σουλτάνος Μεχμέτ Δ' ο Κυνηγός, σύμφωνα με άλλους ιστορικούς. Τον Ιούλιο του 1780 ο γάλλος αξιωματικός του ναυτικού Σονινί προσπάθησε ανεπιτυχώς να φθάσει στις ψηλότερες κορυφές του Ολύμπου. Από τότε, οι προσπάθειες ήταν συνεχείς, μέχρι τις 2 Αυγούστου 1913, όταν δύο ελβετοί, ο Φρεντ Μπουασονά και ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί, με οδηγό τον ντόπιο κυνηγό Χρήστο Κάκαλο, πάτησαν την ψηλότερη κορυφή του Ολύμπου, τον Μύτικα.

Ο Φρεντ Μπουασονά (1858 - 1946) ήταν πολύ γνωστός φωτογράφος με έδρα τη Γενεύη. Με τον φακό του αποτύπωσε την Ελλάδα των αρχών του 20ου αιώνα, μέσα από μια συλλογή 7.000 φωτογραφιών. Ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί (1870 - 1958) ήταν ποιητής και ζωγράφος, πατέρας του ελληνιστή μουσικολόγου Σαμιέλ Μπο-Μποβί.

Οι τρεις ορειβάτες ξεκίνησαν την προσπάθειά τους στις 29 Ιουλίου 1913, ακολουθώντας την κλασσική διαδρομή προς το παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία. Στις 30 Ιουλίου φθάνουν στον προορισμό τους και αντικρίζουν τον Μύτικα, αλλά αποφασίζουν να επιστρέψουν στη βάση τους, επειδή νυχτώνει. Την επομένη, έχοντας πάρει το δρόμο της επιστροφής,

Ο Χρήστος Κάκαλος

το μετανοιώνουν και αποφασίζουν να επιχειρήσουν το μεγάλο κατόρθωμα.

Περνούν τη νύχτα μέσα σε θύελλα και την 1η Αυγούστου φτάνουν σε μια καλύβα στον Μαυρόλογγο, όπου διανυκτερεύουν. Τα χαράματα της 2ας Αυγούστου ξεκινούν την τελική τους προσπάθεια και μέσα σε ομίχλη φτάνουν στις 9 το πρωί σε μία κορυφή, την οποία θεωρούν την πιο ψηλή. Τη βαπτίζουν «Κορυφή της Νίκης», προς τιμή της Μάχης του Σαρανταπόρου (5 Οκτωβρίου 1912) και σε μια πρόχειρη κατασκευή τοποθετούν τις κάρτες τους και την ελβετική σημαία. Έξαφαν, η ομίχλη διαλύεται και ανακαλύπτουν ότι η πραγματική κορυφή βρίσκεται ακόμη πιο ψηλά. Η επιμονή του Χρήστου Κάκαλου, ο οποίος αναρριχάται ξυπόληπτος, οδηγεί τους ορειβάτες στις 10:25 το πρωί στην ψηλότερη κορυφή, τον Μύτικα.

Πέραν της ορειβασίας της Μύτικας, οι ορειβάτες έγραψαν το όνομά τους στο Πάνθεον των κατακτητών του Ολύμπου:

- Γιώργος Κωνσταντάκος, πρώτη μοναχική ανάβαση: (20 Ιουλίου 1920).

- Τασία Αποστολοπούλου και Ελένη Νομίδην, πρώτη μοναχική ανάβαση: (20 Ιουλίου 1920).

- Ζορζ Ντοριέ, Ηρακλής Ιωαννίδης και Κώστας Νάτσης, πρώτη μοναχική ανάβαση: (20 Μαρτίου 1931).

- Άννα Πετροχείλου, πρώτη μοναχική ανάβαση: (27 Δεκεμβρίου 1953).

Ο Χρήστος Κάκαλος συνέχισε τις αναβάσεις έως το 1972. Προς την ίδια στιγμή, έγινε ο πρώτος Έλληνας που ανέβηκε στην κορυφή του Ολύμπου, στα 2.660 μέτρα, φέρει το όνομά του.